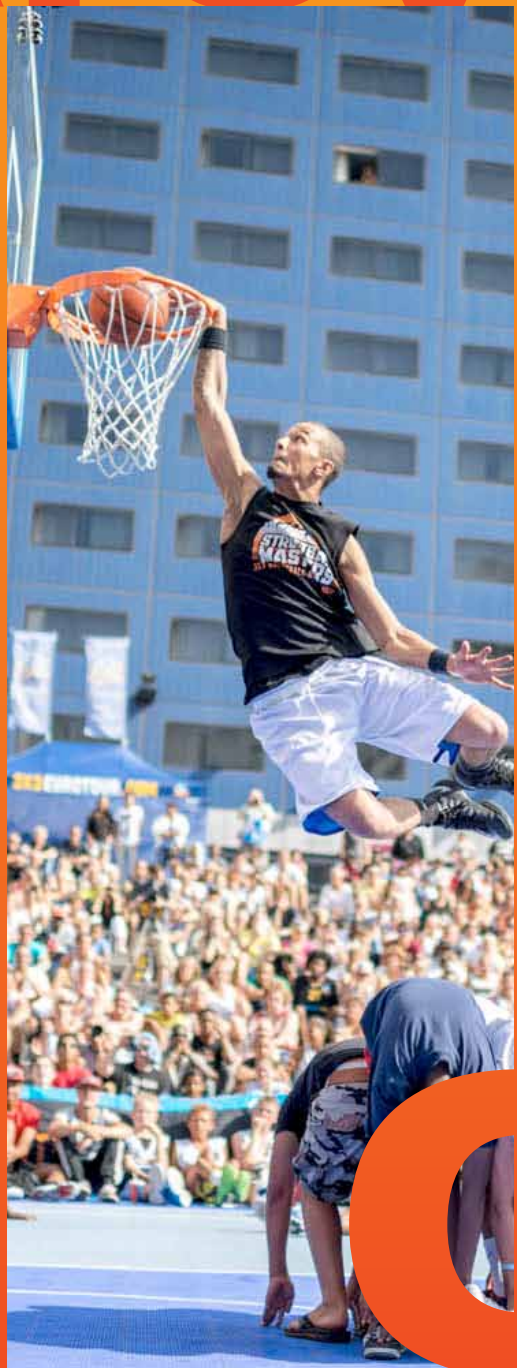

Jaaroverzicht

nbb
nederlandse basketbal bond

2013

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave + kalender 2014	2
Voorwoord Francisca Ravestein en Frank Berteling	3

Topsport

Nationale teams mannen	4
Nationale teams vrouwen	7
Nationale teams rolstoelbasketball	10
Competitie en beker	12
CTO Amsterdam Vrouwenbasketball/Academies	14

Breedtesport

Basketball Unites	15
-------------------	----

Naar een veiliger sportklimaat	18
--------------------------------	----

Arbitrage	19
-----------	----

Opleidingen	20
-------------	----

Sponsors, partners en suppliers	21
---------------------------------	----

Fotografie: Simone Puhl, fotogijs.nl, Robert Verboon, FIBA Europe, Robbert Slim, Frans Nelissen, John Geven Studio's

Teksten: Ronald van Dam, Irene Sloof, Juliet Fransen, Simone van den Biggelaar, Martin Ho Suie Sang, Gerge Emmen, Dennis Bouwmeester

Nederlandse Basketball Bond

Postbus 2651

3430 GB Nieuwegein @BasketballBond

T: 030 751 35 00

F: 030 751 35 22

www.basketball.nl

info@nbb.basketball.nl

facebook.com/basketballbond

youtube.com/basketballbond

nederlandse basketball bond

NBB Basketballkalender 2014

Maart

29 maart: Lotto NBB Bekerfinales in Wijchen
30 maart: Lotto NBB Bekerfinales in Zwolle

April

2 april: start play-offs Dutch Women's Basketball League
12 april: Finales rolstoelbasketball in Almere
12 april: Finales Rolstoeltoernooi Divisies in Almere
13 april: NJK rolstoelbasketball in Almere
23 april: start play-offs Dutch Basketball League

Mei

17 mei: NJK VU18 (Oost) en VU14 (Noord-Holland)
17-18 mei: NBB Finales landelijke competities in Zwolle
24 mei: Streetball Masters Breda
24 mei: NJK VU18 (Oost) en VU14 (Noord-Holland)
31 mei: NJK VU16 (West), VU12 (Noord) en MU12 (Noord)

Juni

1 juni: **Streetball Masters Goes**
7 juni: **Streetball Masters Barneveld**
7 juni: NJK VU16 (West), VU12 (Zuid) en MU12 (Zuid)
9 juni: **Streetball Masters Amsterdam**
11 juni: **EK-kwalificatie: Zweden-Nederland, vrouwen**
15 juni: **Streetball Masters Utrecht**
15 juni: **EK-kwalificatie: Nederland-Rusland, vrouwen (Amsterdam)**
20 t/m 28 juni: **WK rolstoelbasketball vrouwen in Canada**
21 juni: **Streetball Masters Meppel**
22 juni: **EK-kwalificatie: Nederland-Zweden, vrouwen (Amsterdam)**
22 juni: **Streetball Masters Groningen**
25 juni: **EK-kwalificatie: Rusland-Nederland, vrouwen**
28 juni: **Streetball Masters Heerenveen**
29 juni: **Streetball Masters Almelo**

Juli

1 t/m 12 juli: WK rolstoelbasketball mannen in Zuid-Korea
3 t/m 13 juli: **EK VU20 in Italië (Udine)**
5 juli: **Streetball Masters Woudrichem**
10 t/m 20 juli: **EK MU20 mannen in Bosnië en Herzegovina**
12 juli: **Streetball Masters Amsterdam**
19-20 juli: **Streetball Masters Finale**
20 t/m 25 juli: NBB Camps in Soest (15+)
17 t/m 27 juli: **EK VU18 in Portugal (Matosinhos)**
24 juli t/m 3 aug: **EK MU18 in Bulgarije**
27 juli t/m 1 augustus: NBB Camps in Soest (12-15 jaar)
31 juli t/m 10 aug: **EK VU16 in Estland (Tallinn)**

Augustus

2 t/m 10 augustus: **EK MU16 in Macedonië (Strumica)**
5 t/m 9 augustus: NBB Camps in Soest (tot 12 jaar)
10 augustus: **EK-kwalificatie: Bulgarije-Nederland, mannen**
13 augustus: **EK-kwalificatie: Nederland-Israël, mannen (Groningen)**
16 t/m 18 augustus: North Sea Development Cup MU15 in Denemarken (Aalborg)
17 augustus: **EK-kwalificatie: Montenegro-Nederland, mannen**
20 augustus: **EK-kwalificatie: Nederland-Bulgarije, mannen**
24 augustus: **EK-kwalificatie: Israël-Nederland, mannen**
27 augustus: **EK-kwalificatie: Nederland-Montenegro, mannen**

Moeilijke keuzes en mooie momenten

Hierbij treft u het jaaroverzicht 2013 aan, een jaar met vele gezichten. Dit overzicht geeft een mooi beeld van de activiteiten van de Nederlandse Basketball Bond op het terrein van competities, nationale teams, projecten als 'Naar een veiliger sportklimaat', 3x3 basketbal en de mooie evenementen voor de jeugd.

Organisatorisch was 2013 een jaar waarin we pijnlijke maatregelen moesten nemen met helaas ook gedwongen ontslagen en waarin we beleidsmatige keuzes hebben gemaakt door te bezuinigen op de programma's. Dit alles met als doel om de NBB weer financieel gezond te maken. Dit was erg moeilijk, niet in de laatste plaats voor de direct betrokkenen, maar wel noodzakelijk.

Op sportief vlak kende 2013 diverse hoogtepunten zoals de vierde plaats van het Vrouwen U18-team op het EK, de plaatsing van de rolstoelbasketballers voor het wereldkampioenschap in 2014 en, last but not least, de Europese titel voor de rolstoelvrouwen, die in de finale Duitsland in eigen huis versloegen.

De organisatie van het Europees Jeugd Olympisch Festival in Utrecht was een mooie gelegenheid om te laten zien wat we als basketbalgemeenschap in onze mars hebben. Voor de Mannen en Vrouwen U16 was meedoen aan dit evenement een unieke ervaring, en een goede voorbereiding op hun EK's.

Het Nederlands mannenteam boekte in goede samenwerking met de FEB en de clubs uit de Dutch Basketball League in sportief opzicht succes, waarbij we de blik weer naar voren kunnen richten. Helaas werd hun sportieve prestatie overschaduwd door een administratief geschil met FIBA Europe.

Op het gebied van breedtesport zien we dat 3x3 basketbal verder groeit: een mooie Streetball Masters Tour in eigen land, deelname aan de Europese en wereldkampioenschappen en hoge klasseringen op de wereldranglijst, waaronder de eerste plaats op deze ranglijst voor de vrouwen!

Het project 'Naar een veiliger sportklimaat' wordt steeds verder geïmplementeerd. Verenigingen kunnen actief ondersteund worden binnen de thema's van dit project, VBC Akrides heeft de hoofdprijs gewonnen in de campagne 'Onze scheids, mijn held!' van NOC*NSF en alle deelnemende sportbonden. Ook is in september bij de start van het seizoen 2013/2014 het eerste basketbalseminar georganiseerd.

2013 heeft veel gevraagd van onze medewerkers en vrijwilligers. Graag willen wij hen danken voor hun geweldige inzet en betrokkenheid. Vol vertrouwen kijken we vooruit naar een mooi sportief 2014 met kwalificatiewedstrijden van onze mannen en vrouwen, de jeugd-EK's, de WK's rolstoelbasketball in Canada en Zuid-Korea, maar ook het integratietraject van vijf rayons en de landelijke organisatie naar één nieuwe NBB.

Namens bestuur en bondsbureau,

Francisca Ravestein
Voorzitter

Frank Berteling
Directeur

Geklopt achter de jurytafel

Het Nederlandse mannenbasketball was in de zomer van 2013 'talk of the town', alleen niet op een manier die Oranje zich wenste. Een mogelijk EK-ticket ging achter de jurytafel verloren. De goede prestaties van de nationale ploeg werden overschaduwd door 'gedoe' over de Nederlandse nationaliteit. En dat was verdomd jammer.

Uitslagen Nederlands team EK-kwalificatiereeks

01/08/2013:	Nederland - Estland	74-71
07/08/2013:	Portugal - Nederland	57-59
10/08/2013:	Estland - Nederland	64-63
16/08/2013:	Nederland - Portugal	71-53

Senioren: wel verdiend, niet gekregen

Het Nederlands mannenteam speelde in 2013 misschien wel zijn beste basketball van de laatste jaren. Goed getimed door de ploeg van bondscoach Toon van Helfteren, de opvolger van Gadi Kedar, want er was voor alle landen die niet aan EuroBasket 2013 in Slovenië meededen, alvast één ticket voor het volgende EK in 2015 te verdienen. Van Helfteren was vooraf duidelijk in zijn plannen. Alleen met voor de volle honderd procent gemotiveerde spelers kon dat ticket worden bemachtigd.

Het team dat in Den Bosch aan het eerste kwalificatieduel begon voldeed aan die eisen. In een wedstrijd die veel weg had van een rit in een achtbaan bleek Oranje in het goede wagentje te zitten. Nederland won met 74-71, met dank ook aan matchwinner Worthy de Jong. De man van soms wat frivoliteiten, maar ook van scores op de beslissende momenten, staat model voor het nieuwe Oranje. Soms briljant, soms wisselvallig. De Jong: "Er wordt niet zo positief over ons gesproken omdat we zo jong zijn,

maar wij brengen ook energie. Dat hebben we nodig, alleen maar jongens die écht voor Oranje willen spelen."

Toen Nederland vervolgens ook een zege (57-59) uit het vuur sleepte in Portugal begon ineens de eerste plek in de groep te lonken. De (onnodige) 63-64 nederlaag uit bij Estland kon Oranje hebben (de onderlinge score was in Nederlands voordeel), maar het

bleek niet opgewassen tegen een door de Esten ingefluisterde commissaris achter de jurytafel. Deze man wees Van Helfteren er voor het duel in de met 3000 toeschouwers gevulde Saku Suurhall op dat hij met Sean Cunningham en Mohammed Kherazzi twee genaturaliseerde spelers op het sheet had staan, terwijl reglementair er maar één per land is toegestaan. Uit voorzorg

hield Van Helfteren lange man Kherazzi maar aan de kant, maar beide spelers hadden in de eerste twee duels allebei meegedaan.

Het werd allemaal nog erger. FIBA Europe zette de zeges in de eerste twee duels om in 0-20 nederlagen, wat Oranje op slag kansloos maakte voor de groepswinst. Daar kon de karaktervolle

71-53 thuiszege op Portugal niets meer aan veranderen. De NBB en de Federatie van Eredivisie Basketballclubs (FEB) overwogen nog wel beroep aan te tekenen, maar zagen daar van af. Om het leed nog wat te verzwaren ging Estland er via het winnen van de play-offs ook nog met dat ene ticket voor het EK in 2015 vandoor. Daarmee werd de mannen van Helfteren in sportief opzicht groot onrecht aangedaan. Het Nederlandse basketbal had dit niet verdiend.

Nederland MU20: zes plaatsen winst

In 2012 lukte het de onder 20-mannen om met een minimale voorbereiding veertiende te worden bij het EK in de B-divisie. Een jaar later had de nieuwe bondscoach Hein Gerd Triemstra wat meer tijd en dat betaalde zich uit in de achtste plaats, een verbetering van zes posities. Oranje MU20 verloor de strijd om de zevende plek met 62-71 van gastland Roemenië. Het was een duel met diverse gezichten en dat was typerend voor het hele toernooi. In de eerste twee groepswedstrijden won de ploeg van Triemstra met

overtuiging van Cyprus en Finland, maar de groepsfase werd afgesloten met drie nederlagen. Dat was wel voldoende voor een plek in de kwartfinales. Daarin was de latere verliezend finalist Groot-Brittannië, aangevoerd door de in Groningen geboren Devon van Oostrum, met 95-57 een flinke maat te groot. Nederland mocht doorspelen voor de plekken vijf t/m acht. Zwitserland, dat in

de groepsfase ook al te sterk was voor Oranje, zorgde er vervolgens voor (48-59) dat de mannen van Triemstra om de zevende plek mochten gaan spelen. Na een nederlaag tegen Roemenië werd het uiteindelijk de achtste plaats.

Waar Oranje in het eerste kwart hard op weg leek naar de zege (23-12), kon dat in het tweede kwart juist gezegd

worden van de Roemenen. Nederland viel aanvallend stil en verloor het kwart met 6-18. Maar de wedstrijd nog lang niet, want het gastland ging rusten met slechts één puntje voorsprong. En nadat de aanval weer ging lopen, had Oranje weer de beste papieren bij het ingaan van het laatste kwart. Door twee rake driepunters van Roel Aarts werd het zelfs 52-43, met nog negen minuten te gaan. Maar ook de Roemenen beproefden hun geluk van afstand en draaiden de wedstrijd hardhandig om, waardoor Nederland MU20 genoeg moest nemen met de achtste stek.

Nederland MU18: meer met minder

Ook Nederland MU18 eindigde als achtste, een plaatsje hoger dan in 2012. Bondscoach Johan Roijackers kon daar wel mee leven. Hij vond dat zijn team een geslaagd EK had gespeeld: "Het is mooi dat we sterke landen als Duitsland, Portugal en Finland achter ons laten. Ik ben echt trots op deze jongens. We zijn een echt team geworden. Vorig jaar zijn we negende geworden met een team waarin meer talent zat, nu dus achtste

met een team met minder talent. Tot aan de laatste wedstrijd waren we het best verdedigende team tegen de driepunter. En dat terwijl we weinig lengte en body hebben, dan moet je het dus echt als ploeg oplossen. Dan is dat knap en een groot compliment voor de jongens.”

In de groepsfase begon Nederland veelbelovend met vier zeges. Er werd achtereenvolgens van Oostenrijk (45-65), Georgië (71-60), Noorwegen (53-75) en Estland (76-67) gewonnen. Alleen Duitsland was met 48-65 te sterk. Helaas lukte het Nederland in de tussenronde niet om de halve finales te bereiken. Polen (66-50) en Macedonië (55-69) versperden de ploeg van Roijakkers de weg. Roijakkers: “Macedonië is het thuisland, er zat veel publiek op de tribune en het was hier live op televisie. Toch stonden we vier minuten voor tijd nog op twee possessions van Macedonië. Dat is knap en ik ben trots op de jongens. Ze zijn er de hele wedstrijd in blijven geloven.” In de strijd om om vijfde tot en met de achtste plaats begon Oranje MU18 met een 64-74 nederlaag tegen Zweden, waarna ook het laatste duel van het EK in de B-divisie in Macedonië verloren ging. Ondanks een fraaie double-double

van Jaron Dijkhuizen (19 punten en 13 rebounds) won Estland, waarvan in de groepsfase nog van was gewonnen, het duel om de zevende plaats met 68-75.

Nederland MU16: dalende lijn

Nederland MU16 slaagde er bij het EK in de B-divisie in de Bosnische stad Sarajevo niet in om de neergaande lijn om te buigen. In 2010 eindigde Oranje nog als vierde, in 2011 als zevende, in 2012 als negende en dit keer twaalfde, weer drie plaatsen lager.

Voor het slotweekend van het toernooi leek er nog een hogere klassering in te zitten, maar nederlagen tegen Roemenië en (58-47) Zwitserland (65-68) deden de ploeg van André Bout in de

anonimiteit belanden, die het eigenlijk niet verdiende. Oranje MU16 deed het door de bank genomen heel behoorlijk in Sarajevo, maar de 64-55 nederlaag in de cruciale wedstrijd tegen Israël in de eerste ronde haalde een streep door alle mooie plannen. In de tussenronde haalde Nederland vervolgens het maximale er nog uit door te winnen van Denemarken (69-61) en Slowakije (62-78), maar daarna bleek de batterij leeg. Het toernooi was begonnen met een nipte nederlaag tegen gastland Bosnië en Herzegovina. In dat duel verdienden de spelers van bondscoach Bout absoluut meer, minimaal een verlenging. Die leek er ook te komen, ware het niet dat ene Nedim Dedovic er in de zoemer een lay-up inlegde. Na zeges op Denemarken (69-73) en Slowakije (68-43) kwam alles aan op die laatste groepswedstrijd tegen Israël. Tot 30-30 mocht Nederland nog

geloven in iets moois, maar een 7-0 run die leidde tot een 44-36 achterstand, bleek de beslissende tik die Oranje niet meer te boven kwam.

Bout: “Met de prestaties in de tweede ronde ben ik tevreden, daarin hebben we al onze wedstrijden gewonnen. Toch heb ik een rare nasmaak, zo van: wat als je de eerste wedstrijden ook gewonnen had? Hoewel de toplanden hier wel echt sterk zijn. Maar met deze prestatie doen we onszelf iets tekort.”

MU16 mag in 2013 proberen het verloren gegane terrein terug te veroveren. Het doet van 8 tot en met 18 augustus in Sarajevo mee aan het EK in de B-divisie, met Slowakije, Denemarken, Israël en Bosnië als opponenten in de groepsfase.

Het jaar van de katers

De Dutch Angels hebben in 2013 laten zien dat het Nederlandse vrouwenbasketball nog steeds in de lift zit. Nederland VU18 greep voor het tweede keer op rij net naast een medaille bij het EK, terwijl de VU19 Angels indruk maakten bij het WK. Daartegenover stond de degradatie van de VU16-ploeg en de kater van de senioren na het misgelopen EK-ticket.

Dutch Angels: gemiste kans

Het Nederlands vrouwenteam wil naar EuroBasket 2015. De kortste route naar het Europees kampioenschap was het kwalificatietoernooi voor de veertien landen die zich niet voor het EK in 2013 hadden geplaatst en samen alvast om één ticket voor het volgende EK gingen strijden. Om daar een kans op te maken moesten de Angels om te beginnen in Luxemburg in een poule met Griekenland, Estland en het gastland als eerste eindigen.

Dat lukte helaas niet. In de openingswedstrijd verloor Oranje met 61-59 van Griekenland. Na een sterk begin (10-18 voor na het eerste kwart) zagen de Angels de Zuid-Europese tegenstander langszij komen (25-24 bij rust) en daarna uitlopen naar 40-30, vooral omdat de Nederlandse driepunters niet wilden vallen (0 uit 13 in de eerste helft). Op drie minuten van het einde kwam de ploeg van bondscoach Meindert van Veen nog terug tot 60-59. Na een rake Griekse vrije worp had Nederland de laatste aanval, maar helaas had Leonie Kooij haar avond

niet. Haar driepunter ging er niet, waarna de Angels met een kater achterbleven.

“Doodzonde”, aldus een teleurgestelde bondscoach Meindert van Veen. “Hier hebben we een enorme kans laten liggen. Het is teleurstellend. Ik denk dat het toch een gebrek aan ervaring is. Die Griekse meiden zijn gemiddeld vijf, zes jaar ouder, komen uit in sterke

competities en zijn gewend om dit soort duels te spelen.”

Het verlies dreunde nog na in de volgende wedstrijd tegen Estland. Na de eerste helft stond Oranje nog met 34-30 voor, om vervolgens de grip op het duel kwijt te raken. Vanaf 36-44 glipten de EK-aspiraties langzaam door de vingers van de Angels. Een 0-8 run van Estland aan

het begin van het vierde kwart was het laatste zetje naar een 54-77 nederlaag en zo kon het vizier op 2014 worden gericht.

De 77-53 zege in het slotduel was niet meer dan een schrale troost. Toch wil captain Tanya Bröring niet van opgeven weten. “Waar ik ook speel in Europa, in mijn achterhoofd ben ik altijd bezig met het Nederlands team. Want daar ligt nog altijd mijn droom. Voor je land spelen, is gewoon het mooiste dat er is. En je kunt nu eenmaal niet voor altijd een Dutch Angel blijven. De pijlen zijn nog altijd gericht op het EK van 2015 en we gaan er samen alles aan doen om dat ticket te halen. Een missie is een missie.”

Uitslagen Dutch Angels EK-kwalificatie

- 07/06/2013: Griekenland – Nederland 61-59
- 08/06/2013: Nederland – Estland 54-77
- 09/06/2013: Nederland – Luxemburg 77-53

Dutch Angels VU20: stapje terug

In 2012 baarden de Dutch Angels VU20 opzien door vierde van Europa te worden. Dat het lastig zou worden om die prestatie in 2013 te evenaren of verbeteren, stond bij voorbaat al vast voor bondscoach Meindert van Veen. Ten opzichte van het vorige EK had de VU20-selectie de nodige ervaring ingeleverd. “Deze ploeg is met Marlou de Kleijn, Zera Butter en de aan haar knie geopereerde Sharon Lammerink drie belangrijke speelsters kwijt geraakt. We hebben er voor gekozen om een aantal jonge speelsters, die ook voor dit team hadden kunnen uitkomen, het WK voor onder 19-teams te laten spelen. De redenering daarbij is dat je niet zo vaak een WK kunt spelen en dat dat voor die meiden een goede en belangrijke ervaring is. Maar speelsters als Isabella Slim, Laura Cornelius, Britt Zappeij en Emese Hof hadden in deze selectie niet misstaan.”

Van Veen hoopte op een vliegende start in de groepsfase om meteen een goed gevoel te krijgen. Dat gebeurde met zeges op Servië (75-43) en Oekraïne (68-52) in de eerste twee duels, maar die lijn kon de ploeg de rest van het toernooi niet doortrekken. De 63-55 nederlaag tegen Wit-Rusland namen de Angels mee naar de tweede ronde, waarin tegen Griekenland (50-56), Slowakije (47-62) en Spanje (60-39) geen enkele wedstrijd werd gewonnen. Daardoor plaatste Nederland zich niet voor de kwartfinales en moest het de plaatsingswedstrijd tegen Litouwen winnen, om te voorkomen dat het werd veroordeeld tot de strijd om degradatie naar de B-divisie. Dat lukte. Na de benauwde 58-56 zege op Litouwen volgde een al even moeizame

overwinning op Polen (50-49), waarna de spreekwoordelijk pijp leeg was bij de Angels. In de strijd om de negende plek verloor de ploeg van Van Veen opnieuw van Griekenland (52-56) en zo eindigde Nederland uiteindelijk op de tiende plek. “Meer zat er niet in”, was de conclusie van Van Veen. “Mits allemaal fit, kunnen onze eerste vijf, zes speelsters tegen iedereen spelen. Er had meer ingezeten en dat is een beetje het verhaal van het hele toernooi. Net niet. Twee jaar geleden werd dit team nog vijfde van Europa als VU18, dus we hadden er meer van verwacht. Het is wel positief dat we in de A-divisie blijven. Dat is goed voor de volgende lichting.”

Dutch Angels VU19: vechtlust opgemerkt

Voor de kern van deze ploeg was het de tweede opeenvolgende keer dat er werd deelgenomen aan een WK. Na het mondiale VU17-toernooi mochten de Dutch Angels nu in Litouwen hun krachten meten met de beste landen van de wereld.

De VU19-ploeg begon het toernooi sterk, dat wil zeggen: de eerste helft tegen Frankrijk was puik (32-35 voor), maar na een korte zwakke fase aan het einde van het derde kwart stortte de ploeg helemaal in, met een 81-58 nederlaag als

gevolg. De tweede groepswedstrijd tegen Canada werd een nagelbijter (67-69) die met net iets meer geluk gewonnen had kunnen worden. In een bikkelhard duel met Senegal (bondscoach Remy de Wit: ‘Ik had zelfs een speelster die was gebeten’) werd een plek bij de laatste twaalf veilig gesteld, op zich al een prestatie van formaat.

De eerste tegenstander in de volgende fase, de Verenigde Staten, had van elke opponent al gehakt gemaakt. De 102-42 nederlaag van Nederland kwam dus niet als een verrassing. Om in de race te blijven voor de laatste acht moesten de Angels winnen van Litouwen en China. Daar slaagden ze in tegen Litouwen (72-56) door, zoals De Wit zei, ‘met het hart te spelen’. China daarentegen, was voor de jongste ploeg van het WK (De Wit: ‘We staan met meiden van 16 en 17 tegen jong volwassenen van 19 te spelen’) met 73-61 net te sterk, al waren er zeker winstkansen.

Maar niet getreurd. De Dutch Angels VU19 paktten de tegenslag volwassen op en gingen er vol tegenaan om de negende plek te pakken, het nog maximaal haalbare. Het werd de tiende plek. De 66-65 zege op Servië en de 83-80 nederlaag tegen Rusland toonden aan dat deze ploeg op dit WK thuishoorde. Vooral de vechtlust van de jonge Angels bleef niet onopgemerkt. De Wit: “Een hoge mijnheer van de FIBA zei tegen me: houd deze ploeg nog vijf jaar bij elkaar, zet er een grote speelster bij en jullie hebben medaillekansen op een EK. Ze prijzen de kwaliteit van ons spel, ze vinden dat heel knap voor zo’n jonge ploeg. Dat motiveert ons om nog harder te werken en de volgende stap te zetten. Fysiek komen we hier goed uit, vind ik. We hebben een goed WK gespeeld, maar ik heb een dubbel gevoel. Aan de ene kant ben ik enorm trots op die vechtlust. Dat is makkelijk gezegd en

soms moeilijk uit te leggen in een verslag maar het is wel waar. Aan de andere kant valt het op de cruciale momenten net de andere kant op. Als je wilt van Canada sta je in de kwartfinales en wie weet wat er dan gebeurt.”

Dutch Angels VU18: bijna brons

Als je vierde wordt van Europa, heb je het natuurlijk geweldig gedaan, maar dat wilden de Dutch Angels VU18 even niet horen na de met één punt verschil (56-57) verloren strijd om het brons. Na de misser van Isabella Slim in schotklozemoer had Servië nog acht seconden om de winnende punten te scoren en op een of andere wonderbaarlijke manier lukte dat. Nederland dus net als in 2012 weer vierde en daar waren de meiden van Remy de Wit niet voor gekomen. De Angels begonnen erg sterk aan het EK in Kroatië door vier duels op rij te winnen. Na overtuigende poulezeges op Wit-Rusland (59-71), Turkije (68-41) en Tsjechoë (72-59) volgde in de tweede fase een cruciale 34-59 overwinning op thuisland Kroatië, waarmee een plek in de kwartfinales al zeker was. Na de nederlagen tegen Rusland (40-60) en Spanje (70-54) wachtte Italië in de kwartfinale. De Angels wonnen onder aanvoering van spelverdeelster Laura Cornelius (26 punten) met 55-68 en verzerkden zich zo van een plek bij de laatste vier. In de halve finale was de latere kampioen Spanje (80-41) een maatje te groot. Bondscoach Remy de Wit: “Eigenlijk was het al na vier minuten bekeken. Wij gooien er geen bal in en zij schieten honderd procent. We speelden gewoon niet goed. Er zijn geen excuses aan te voeren, maar ik baal er wel heel erg van.”

En dus kwam het aan op de laatste wedstrijd tegen Servië, dat Oranje een jaar eerder ook al het brons had ontfoetseld. Nederland VU18 leek bij 32-21 de eerste Nederlandse jeugd ploeg ooit te gaan worden met een medaille op een EK, maar het lot besliste anders. In de allerlaatste seconde maakte Dragana Stankovic de Angels een illusie armer. Een schrale troost was de uitverkiezing van Laura Cornelius in het All Tournament Team. Ze werd geprezen om haar leiderschap en volwassen spel tijdens het EK.

Dutch Angels VU16: een hard gelach

Voor de Dutch Angels VU16 duurde de zomer van 2013 precies één kwart te lang. Een voorsprong van dertien punten na drie kwarten in de beslissende wedstrijd tegen België kon niet in veilige haven worden geloofdst. Oranje verloor bij het slotduel bij het EK in de A-divisie met 48-47, werd veertiende (twee plaatsen lager dan in 2012) en keert daardoor terug naar de B-divisie. Terwijl de ploeg het toernooi in het Bulgaarse Varna nog zo goed was begonnen met een klinkende 86-54 zege op Litouwen. De 60-56 nederlaag tegen Italië baarde de staf geen zorgen, maar het 46-41 verlies tegen België in de laatste groepswedstrijd wel, aangezien

de zuiderburen met ruime cijfers van Litouwen had verloren. Zodoende namen de Angels als nummer twee in de groep geen punten mee naar de tweede ronde. Een zwakke eerste helft tegen EYOF-winnaar Tsjechië kwam de ploeg van Bart Sengers niet meer te boven, waarna ook meteen een plek bij de laatste acht uit het vizier verdween. Ondanks nederlagen tegen Hongarije (45-54) en Frankrijk (44-46) liet Oranje daarna een stijgende lijn zien, maar om niet in de degradatiestrijd verwickeld te raken diende Nederland van Zweden te winnen. Dat gebeurde niet (het werd 46-62 voor het Scandinavische land) en dus moesten de laatste twee duels van het EK worden gewonnen. Litouwen was andermaal geen probleem (84-52), maar België wel. De laatste aanval in de hectische slotfase was voor Nederland. Coach Bart Sengers: "Zes seconden

voor het einde pakte Laura Westerik de verdedigingsrebound en stormde naar voren. Alleen doorgaan in een één-tegen-drie situatie was geen goede optie. Misschien krijg je dan twee vrije worpen, maar daar was de hele wedstrijd nog niet gefloten in dergelijke situaties. Laura zag Anne van Vlijmen vrij staan en passte de bal terecht naar haar toe. Het was een vrij schot en dat gaat er dan niet in. Gebeurt dat wel, dan is alles precies omgekeerd."

EYOF: uniek toernooi in eigen land

Voor Nederland MU16 en de Dutch Angels VU16 was de zomer van 2013 een drukke. Beide selectieteams mochten zich bij het European Olympic Youth Festival in Utrecht meten met de beste landen van Europa. Aan deze Jeugd Olympische Spelen deden 2300 jonge atleten uit 49 verschillende landen mee. De openingsceremonie vond plaats in Stadion Galgenwaard.

Nederland MU16 ging het toernooi in als underdog. Het speelde bij vlagen heel aardig basketball, met de achtste (en laatste) plaats als verwacht resultaat. De Dutch Angels VU16, in 2011 nog vijfde bij het EYOF in Turkije, gingen voor een hoge klassering, maar sloten het toernooi af met de zesde plaats. Janis Ndiba zorgde voor individueel succes. De speelster van de Dutch Angels VU16 was de beste rebounder van het toernooi met gemiddeld 12.8 rebounds per wedstrijd.

NBB-directeur Frank Berteling was erg tevreden over het verloop van het toernooi, dat bij de mannen werd gewonnen door Servië en bij de vrouwen door Tsjechië. "Er speelden tegenstanders van een hoog niveau. We hebben van alle kanten complimenten over de organisatie ontvangen. Het leuke van het houden van dit soort toernooien in Nederland is dat je er heel veel mensen bij kan betrekken. Francisco Elson bijvoorbeeld vindt het fantastisch dat jeugd nu de mogelijkheid krijgt om zo'n toernooi in eigen land te kunnen spelen. Niemand beseft op het moment zelf hoe uniek dat is. Francisco heeft na de finale ook medailles uitgereikt, en nog apart met het MU16-team gesproken en de jongens verteld vooral door te gaan met trainen en nog beter te worden."

"Ook heeft het EYOF ervoor gezorgd dat niet alleen sporters hebben kunnen ervaren wat hoog internationaal niveau is, maar ook scheidsrechters en coaches. Buiten dat we naast de twee internationals nog tien Nederlandse scheidsrechters hebben kunnen laten meedraaien in het toernooi, heeft er ook een clinic plaatsgevonden voor

scheidsrechters uit het hele land. Ook is er door dagelijkse bijeenkomsten met coaches rond zowel trainingen als wedstrijden, gecombineerd met gesprekken met de bondscoach, veel kennis overgedragen. Wat we ook niet moeten vergeten, is dat we het Nederlandse basketballpubliek een mooi toernooi hebben kunnen bieden. Doordat we hier het Nederlandse niveau goed hebben kunnen vergelijken met het internationale, weten we waar het aan ontbreekt. We kunnen hiermee nu een plan gaan maken voor de komende jaren. Wat mij betreft mogen we vaker dit soort toernooien in Nederland hebben!"

Een onvergetelijk EK

Het moest er een keer van komen. 2013 zal de geschiedenis in gaan als het jaar waarin de Nederlandse rolstoelbasketbalsters aartsrivaal Duitsland versloegen in de finale van het EK. De titel was goed voor een WK-ticket. Ook de mannen plaatsten zich voor het WK, door bij het EK zevende te worden. De VU25-ploeg pakte Europees goud bij het eerste EK ooit in die leeftijdsklasse.

Vrouwen

De eerste tegenstand van betekenis kreeg het Nederlands vrouwenteam pas in de halve finale van het EK. In Frankfurt walsten de rolstoelbasketbalsters in de groepsfase achtereenvolgens over Turkije (73-22), Italië (21-77) en zelfs Groot-Brittannië (62-46) heen, waarna Israël in de kwartfinale ook weinig had

in te brengen. De ploeg van bondscoach Gerjan van der Linden, geassisteerd door Irene Sloof en Kees van de Bunte, won ook die wedstrijd met ruime cijfers: 70-27.

Frankrijk spartelde in de halve finale een beetje tegen (52-67), waarna alles aan kwam op de finale tegen aartsrivaal Duitsland in het hol van de leeuw. In het bloedstollende duel, live te zien op de

Duitse tv, wonnen de Dutch Angels met één punt verschil (56-57), een zege die goed was voor de vijfde Europese titel van Nederland, maar pas de eerste sinds 1997.

De twee eeuwige rivalen maakten er een enorm spannende wedstrijd van. In een kolkende hal voor volle tribunes waren de teams de hele wedstrijd aan elkaar gewaagd en was het snel duidelijk dat de beslissing in de slotminuten zou vallen. Cher Korver (18 punten) zette Nederland een minuut voor tijd met een rake lay-up op 51-56, maar Duitsland knokte terug naar 55-56. Inge Huitzing bracht dertien seconden voor tijd de stand op 55-57 met een rake vrije worp, Toch kreeg Duitsland met nog een paar seconden op de klok de kans om vanaf de vrije worplijn een verlenging uit het vuur te slepen. Het gastland stuurde de verkeerde speelster naar de lijn, maar dat hadden scheidsrechters niet in de gaten.

Gelukkig voor Nederland ging er maar eentje in, waarna het feestvieren kon beginnen. Inge Huitzing was topscorer bij Oranje met 24 punten. Ze had ook nog eens 11 rebounds en 7 assists. Hoofdcoach Gertjan van der Linden was apetrots op zijn ploeg. "Dit is de eerste keer voor deze meiden dat ze goud pakken. En het is niet gestolen, we hadden er het meeste recht op. Natuurlijk gaan er in zo'n wedstrijd wel wat dingetjes verkeerd, maar ze hebben echt geweldig gespeeld als team. Zoals Inge speelde, niet normaal. Maar ook Mariska Beijer, die goed werd verdedigd inside, bleef enorm hard werken. En wat Roos Oosterbaan en Jitske Visser verdedigend lieten zien, super. Het is jammer dat je maar met zes speelsters kunt spelen, maar iedereen heeft z'n steentje bijgedragen en de medaille is dik verdiend."

Vrouwen U25

De jongere generatie rolstoelbasketballers mocht in 2013 voor het eerst een eigen EK afwerken. De nationale U25-selecties van Nederland, Duitsland en Groot-Brittannië, drie landen die het meest investeren in hun jeugdopleiding, gingen met elkaar de strijd aan.

Nederland, dat het fundament voor de toekomst legt met het CTO-team op Papendal, trad aan met twee speelsters van veertien (Bo Kramer en Lindsay Frelink), maar ook vier speelsters die met de A-ploeg al Europees kampioen waren geworden.

Zij konden hun tweede Europese titel vieren dankzij vier zeges op rij. De ouverture tegen Groot-Brittannië werd met 62-58 gewonnen, gevolgd door een 50-55 zege op Duitsland. In de tweede ontmoeting met Duitsland was de ploeg

van bondscoach Irene Sloof opnieuw te sterk (56-54), waarna Oranje het EK afsloot met een fraaie 47-70 zege op de Britse ploeg. Met name het feit dat in het derde kwart de voorsprong van 14 punten bij de rust werd uitgebouwd, verdiende een compliment. Dat gebeurde in steeds weer andere opstellingen, waarbij Nederland als een team bleef spelen.

Mannen

Ook de mannen maakten van 2013 een succesvol jaar. Met de zwaar bevochten zevende plek bij het EK in Duitsland plaatsten de Nederlandse rolstoelbasketballers zich voor het WK dat in 2014 in Zuid-Korea wordt gehouden. De laatste keer dat Oranje aan het WK meedeed was in 2006.

De ploeg van bondscoach Gertjan van der Linden, geassisteerd door Irene Sloof en Mustafa Jebari, won vier van de vijf groepswedstrijden. Zwitserland (44-70), Italië (59-58), Duitsland (67-47) en Groot-Brittannië (68-59) werden verslagen, alleen tegen België leed Oranje een 59-60 nederlaag. Door het verlies tegen Zweden in de kwartfinale (63-45) werd Nederland veroordeeld tot strijd om de vijfde t/m achtste plaats. Daarin namen de Duitsers met 59-68 revanche voor de nederlaag

in de groepsfase, zodat alles aan kwam op het duel met Polen, met als inzet de zevende plek en het laatste WK-ticket. De opluchting en vreugde waren groot na de 76-65 zege, met dank aan de press in het tweede kwart, de sleutel tot het succes. Mustafa Korkmaz (21 punten en 12 assists) en Robin Poggenwisch (13 punten, 11 rebounds en 7 assists) waren tegen Polen van onschatbare waarde, maar dat gold ook voor routinier Anton de Rooij. Door trieste privéomstandigheden reiste hij tijdens het EK twee keer terug naar Nederland. Op de dag van het duel tegen Polen arriveerde hij in alle vroegte weer in Frankfurt en speelde ondanks zijn gebrek aan nachtrust een geweldige wedstrijd. Twee minuten voor tijd kreeg hij van bondscoach Gertjan van der Linden terecht een publiekswissel. De Rooij is de enige speler van de huidige selectie die er bij het laatste WK in 2006 ook al bij was.

Competitie en beker

ZZ Leiden terug op de troon Dubbel voor ProBuild Lions

Zorg en Zekerheid Leiden heroverde in 2013 de landstitel die het een seizoen eerder aan EiffelTowers Den Bosch was kwijtgeraakt. De nationale beker bij de mannen was voor de club uit Den Bosch. Bij de vrouwen pakte ProBuild Lions de dubbel.

Mannen

Het seizoen 2012/2013 begon voor Zorg en Zekerheid Leiden met het winnen van de Super Cup, de traditionele ouverture tussen de landskampioen en de bekerhouder. Daarna pakte het ook de felbegeerde landstitel, de tweede onder coach Toon van Helfteren, door in de finale met 4-0 af te rekenen met Aris Leeuwarden. Het was de derde keer dat Leiden kampioen van Nederland werd. Eerder gebeurde dat ook al in 1978 (als het befaamde Parker Leiden) en in 2011. Zorg en Zekerheid Leiden ontdeed zich in de halve finale van GasTerra Flames door de best-of-five-serie met 3-0 te winnen.

In de finale trof het verrassend genoeg Aris Leeuwarden, dat onder leiding van Erik Braal voor het eerst tot de eindstrijd was doorgedrongen. Aris schakelde tot verbazing van alles en iedereen in de halve finale EiffelTowers Den Bosch uit. Nadat de Friezen op een 2-0 voorsprong waren gekomen, sloeg EiffelTowers in het derde duel hard terug met 106-63. Een 93-76 zege van Aris in de vierde wedstrijd maakte aan alle Brabantse illusies een eind. De finale ging in vier duels naar Zorg en

Zekerheid Leiden. De 4-0 in de best-of-seven doet vermoeden dat Aris kansloos was, maar niets is minder waar. In alle duels (74-73, 63-68, 74-64 en 59-65) gaf Aris de Leidenaren goed partij. In zijn laatste wedstrijd voor Leiden was international Arvin Slagter topscorer met 23 punten, een afscheid in stijl. Opvallend was dat Leiden geen enkel play-off duel verloor, een nieuwe record.

In de strijd om de Nederlandse beker haalde Zorg en Zekerheid Leiden de finale niet. In een bomvol Tosportcentrum Almere won EiffelTowers in de beker ten koste van Landstede Basketbal uit Zwolle. Het werd 75-61 voor de Bosschenaren, die daarmee voor de zesde keer in de clubgeschiedenis de beker bij de mannen voor zich opeisten.

Kampioenen 2012/2013

Landelijke competities

Mannen

Dutch Basketball League: ZZ Leiden
Promotiedivisie: Orca's
Eerste Divisie: The Jugglers
MU20 Eredivisie: UBALL
MU18 Eredivisie: EiffelTowers Den Bosch
MU16 Eredivisie: BS Weert
MU14 Eredivisie: Rotterdam Basketbal

Vrouwen

Dutch Women's Basketball League:
ProBuild Lions
Promotiedivisie: BC Apollo Amsterdam
VU20 Eredivisie: De Wit-Grasshoppers

Rolstoel

Eredivisie: BC Verkerk
Toernooidivisie A: SC Antilope 2
Toernooidivisie B: The Black Eagles
Toernooidivisie C: SC Antilope 3

Jeugd (NJK):

MU12: Almere Pioneers
VU16: De Wit-Grasshoppers
VU18: Celeritas-Donar
VU14: De Wit-Grasshoppers
VU12: Eurosped Twente

Bekerwinnaars 2013

Mannen: EiffelTowers Den Bosch
MU20: BS Weert
MU18: EiffelTowers Den Bosch
Vrouwen: ProBuild Lions
VU20: De Wit-Grasshoppers
Rolstoel: BC Verkerk

Vrouwen

Pro Build Lions prolongeerde de landstitel bij de vrouwen. Het was alweer voor de vierde keer in zeven seizoenen dat het kampioenschap naar de club uit Landsmeer ging, maar het was pas de eerste keer dat de Lions erin slaagden twee seizoenen achter elkaar kampioen te worden.

Dat ging ten koste van Challenge Sports/Binnenland Rotterdam. Maar makkelijk was het niet. Tot twee keer toe kwam Challenge Sports in de best-of-seven-serie op voorsprong (1-0 en 2-1). Drie zeges op rij – waarvan twee uit in Rotterdam – bezorgden de basketbalsters uit Landsmeer opnieuw de titel. Challenge Sports had lang uitzicht op een zevende wedstrijd. In het zesde duel,

met ProBuild op match-point, bezorgde Priscilla van Andel de thuisclub een 37-31 voorsprong, maar uiteindelijk bleek Challenge Sports niet opgewassen tegen de kwaliteit van de ploeg van de afscheid nemende coach Laki Lakner, aangevoerd door het Amerikaanse duo Katie Bussey-Molly McDowell. Via 40-46 aan het einde van het derde kwart werd het uiteindelijk 57-67 en was de titel met 4-2 voor de Lions.

Ook de de beker ging naar ProBuild. Eerder gebeurde dat al in 2006, 2008, 2009 en 2010. De Lions maakten de dubbelslag compleet door in de finale om de Carla de Liefde Trofee, genoemd naar een van de beste Nederlandse basketbalsters ooit, met 69-62 te winnen van Challenge Sports. De Rotterdamse club

viste zodoende twee keer achter het net. Maar aan het einde van 2013 was er dan eindelijk toch een prijs voor Binnenland/Rotterdam, zoals de club inmiddels heet. Het won eind december voor de vijfde maal in de clubhistorie de Final Four. De ploeg van coach van Joost van Rangelrooy was met 85-47 veel te sterk voor Lekdetec.nl uit Bemmel. In wat haar voorlopig laatste wedstrijd voor Binnenland/Rotterdam zou zijn, was de naar Frankrijk vertrekkende Natalie van den Adel goed voor 26 punten, 10 rebounds en 8 assists.

Rolstoelbasketball

In het rolstoelbasketball pakte BC Verkerk in 2013 'de dubbel'. De club die al jaren als een grootmacht telt, won zowel de bekerfinale als de landstitel.

CTO Amsterdam: wisseling van de wacht

CTO Amsterdam Vrouwenbasketball begon in 2013 aan alweer het vijfde seizoen. Het jaar kenmerkte zich vooral door een grote wisseling van speelsters. Een aantal CTO-ers stroomde uit naar Nederlandse clubs en een aantal naar college in Noord-Amerika. Daar tegenover stond de komst van liefst tien nieuwe talenten, met als jongste de 15-jarige Femke Slim.

Nieuw in het opleidingsprogramma was de vernieuwde hal en de daarbij behorende mogelijkheden om de talenten optimaal te helpen en te begeleiden. Het meest in het oog springt het camerasysteem in de hal, waarmee binnen twintig seconden beelden zijn terug te halen om te analyseren en te kunnen bespreken tijdens de trainingen. Daarnaast kan de technische staf tijdens de wedstrijd 'taggen' en in de rust van de wedstrijd deze beelden al met de speelsters bekijken. En dat allemaal mogelijk gemaakt door het CTO Amsterdam en de gemeente Amsterdam.

CTO Amsterdam Vrouwenbasketball was in 2013 ook weer hofleverancier voor de nationale jeugdselecties. De meest opvallende prestatie werd geleverd door de Dutch Angels VU18, die net als in 2012 vierde van Europa werden. Laura Cornelius werd gekozen in het All Tournament Team. Nagenoeg dezelfde selectie, met negen CTO-speelsters, behaalde als Nederland VU19 de tiende plaats op het WK.

Het CTO leidt basketbalsters op en dat betekent dat er elk jaar afscheid moet worden genomen van een aantal speelsters, die hun vleugels gaan uitslaan. Van de 'uitstromers' in 2013 vertrok Isabella Slim naar Syracuse University, Richelle van der Keijl naar Wright State University en in december werd Janine Guyt uitgezwaaid naar Regina University (Canada). In eigen land

verhuisden Loyce en Jill Bettonvil naar Lekdetec.nl, Renee Hoveling en Rowie Jongeling naar De Wit-Grasshoppers) en Maxime Essenstam en Lisa Schoen naar Dozy BV Den Helder. Alle zes zijn ze inmiddels 'dragende' speelsters bij hun club in de Dutch Women's Basketball League. Sportief gezien haalde de talentselectie in het seizoen 2012/'13 voor het eerst

de play-offs en de halve finale van de strijd om de Carla de Liefde Trofee. In het seizoen 2013/'14 plaatste de CTO-ploeg zich na een ongeslagen eerste seizoenshelft opnieuw voor de Final Four in december, maar het lukte niet om de titel met succes te verdedigen. In de halve finale werd in de slotseconden van Lekdetec.nl verloren. Last but not least: alle CTO'ers die op moesten voor hun middelbare school examen (Janine Guyt, Isabella Slim, Elske Heerschop en Charlotte van Kleef) haalden hun diploma. Daarmee hielden zij een mooie CTO-traditie – een honderd procent score – in stand.

CTO AMSTERDAM
WOMEN'S BASKETBALL

Een sport die blijft groeien

Bij de NBB is in 2013 weer hard gewerkt om zoveel mogelijk mensen (volwassenen en kinderen) in aanraking te laten komen met basketbal.

Hieronder vindt u een overzicht van alle activiteiten en de behaalde successen.

Dunkers Kids Club

De Dunkers Kids Club is het platform waar alle basketbalstimulerings-activiteiten voor kinderen in het basisonderwijs samen komen.

STAR

Via de filosofie en lesmethodiek STAR (Sportiviteit, Teamwork, Acceptatie en Respect) worden de kids enthousiast gemaakt voor het basketbal. Deze aanpak wordt door steeds meer verenigingen, scholen en gemeentelijke instellingen gebruikt tijdens gymlessen en schoolbasketbaltoernooien. Voorbeelden hiervan zijn het Grote

Zwarte Pieten Toernooi in Utrecht en de schoolbasketbaltoernooien in Voorhout en Zwolle. STAR is ook opgepikt door maatschappelijke organisaties, zoals het anti-discriminatie bureau RADAR, dat via het basketbal maatschappelijke thema's als discriminatie en racisme bespreekbaar maakt. In 2013 is een begin gemaakt om de STAR-methodiek te integreren binnen het programma voor 'Naar een veiliger sportklimaat' van de NBB.

Basketball'sCool

Ook in de Basketball'sCools komt STAR expliciet naar voren. Het aantal Basketball'sCools is ook aan het groeien.

In twaalf gemeenten in Nederland organiseren basketbalverenigingen een Basketball'sCool: Amsterdam (zes locaties), Utrecht (drie locaties), Alkmaar, Arnhem, Tilburg, Eindhoven, Rotterdam, Weert, Heerenveen, Amstelveen, Werkendam, Hoorn.

DKC-dag

Het jaarlijkse hoogtepunt van de Dunkers Kids Club is de DKC-dag die in 2013 weer werd georganiseerd tijdens de NBB Bekerfinales in Almere. Liefst 109 kids werden door clinicians Vincent Krieger, Cees van Rootselaar en Mike Nahar getraakteerd op een basketbalfeestje. Via het platform van de Dunkers Kids Club is het aantal leden in 2013 gegroeid naar ruim 700.

Jeugdrolstoelbasketball

In samenwerking met de Johan Cruijff Foundation zijn binnen het project Jeugdrolstoelbasketball inmiddels acht stabiele locaties ontstaan waar jeugdige rolstoelbasketballers kunnen sporten met leeftijdgenoten.

1. Regio Amsterdam/Noord-Holland
2. Regio Brabant
3. Regio Limburg
4. Regio Noord Nederland
5. Regio Oost Nederland
6. Regio Zeeland
7. Regio Zuid-Holland Zuid
8. Regio Zuid-Holland Noord&Midden

In totaal doen ongeveer honderd jongeren met een beperking structureel binnen die regioteams aan rolstoelbasketball. Tachtig daarvan doen ook mee met de jeugdrolstoelbasketballcompetitie. In vier toernooironden werd toegewerkt naar de finale van het NK Regioteams Jeugd Rolstoelbasketball in Almere. Regio Oost-Nederland werd tijdens de finale gekroond tot kampioen door in de finale de regerend kampioen Regio Brabant te verslaan.

NBB Camps

In 2013 waren het vernieuwde StayOkay Soest en Sporthal Beukendal de thuishavens van de NBB Camps. Onder bezielende leiding van de headcoaches Eric Buis, Frans van de Geer en Jannemiek Kuijpers en hun staven hebben bijna tweehonderd kids weer een onvergetelijke week beleefd. Eredivisie-coaches Herman van den Belt en Joost

van Rangelrooij verrasten de campers met een gastclinic.

Voor camp-icoon Jannemiek Kuijpers waren de NBB Camps van 2013 haar laatste kampen als hoofdcoach. Na dertien jaar trouwe dienst nam Kuijpers afscheid van de Camps.

Deelnemersaantallen NBB Camps 2013:

Camp 1 (15 t/m 20 jaar):	50
Camp 2 (12 t/m 15 jaar):	43
Camp 3 (12 t/m 15 jaar):	52
Camp 4 (8 t/m 12 jaar):	44
Totaal:	189

www.basketball.nl/camps

Sportimpuls en Effectief Actief

Ook in 2013 stond een aantal door de NBB ontwikkelde interventies op de menukaart van de Sportimpuls. De Sportimpuls is een subsidieregeling die lokale sport- en beweegaanbieders financieel ondersteunt bij de opzet van activiteiten die ze ondernemen om meer mensen langdurig te laten sporten en bewegen. Op de menukaart stonden de basketball-interventies Be a STAR, Be a Basketball STAR, Basketball'sCool, City Streetball, College Streetball en Jeugdrolstoelbasketball. Uiteindelijk zijn de aanvragen van Revalidatiecentrum Blixembosch uit Eindhoven (Jeugdrolstoelbasketball en Be a Basketball STAR) en Sportservice Zwolle (Jeugdrolstoelbasketball) goedgekeurd.

De interventie College Streetball heeft in het kader van het NISB-traject Effectief Actief de status 'Goed Beschreven' behaald. Hiermee wordt de interventie opgenomen in de landelijke database van succesvolle sport- en beweeginterventies. Eerder werden de interventies Be a STAR en Be a Basketball STAR al in deze database opgenomen.

3x3 Basketball

3x3 Basketball is in 2011 door de FIBA als officiële discipline binnen de basketbalsport erkend. In 2013 heeft de NBB een aantal belangrijke stappen gezet in de ontwikkeling van deze discipline in Nederland.

City Streetball

In steeds meer steden pakken verenigingen de uitdaging op om ook op de buitenpleintjes basketball aan te bieden aan de jongeren en kids via City Streetball. Naast de Streetball Masters-steden Amsterdam, Utrecht, Heerenveen en Den Haag werden in 2013 ook in Tilburg, Helmond, Werkendam en Rotterdam clinics en toernooien aangeboden op de pleintjes.

Streetball Masters = NK 3x3 basketball

Streetball Masters is de 3x3 Basketball Tour van de Nederlandse Basketball Bond. Nog nooit was Streetball Masters zo succesvol als in dit jaar. Het aantal events, teams (600+) en deelnemers (2000+) steeg ten opzichte van het jaar ervoor!

De afsluiting van de Tour was een grote finale, het Nederlands Kampioenschap 3x3 basketball. Deze finale werd voor het tweede achtereenvolgende jaar opgenomen in de FIBA Europe 3x3 EuroTour, die gedurende de zomer tien Europese steden aan deed. Het finaleweekend in Den Haag, waar naast de NBB en FIBA Europe ook ST4R tot de organisatie behoorde, heette dan ook officieel '3x3 EuroTour 2013 Streetball Masters Finals'.

Op zondag 28 juli trokken de winnaars van de voorronden en wild cards in Amsterdam, Almelo, Breda, Barneveld, Goes, Utrecht, Meppel, Heerenveen, Woudrichem, Rotterdam (extra toernooi) en Den Haag massaal naar het zonnige Den Haag toe. Optredens van dance crews, de Celebrity Game, DJ Mighty Mike & DJ TLM, spectaculaire dansperformances, een Kids Area, de

NBA 2K 3-point contest en een Dunk Contest met niemand minder dan Batman! Niks was te gek tijdens de zinderende finaledag!

Ook buiten Nederland wordt Streetball Masters steeds populairder. Dat was terug te zien aan het internationale speelveld met o.a. teams uit Rusland, België, Spanje en Duitsland.

Tijdens de finaledag gingen de titels naar:

MIXU12: TJRJ
Meisjes U15: Loco Girls
Jongens U15: 010 Ballers
Meisjes U18: Binnenland
Jongens U18: I in Team Wolfpack
Vrouwen U23: Team Hindabuilding
Mannen U23: ST4R Ballers 2
Vrouwen 23+: ST4R Diva's
Mannen 23+ : ST4R Ballers OG
Rolstoel: BG Ryderz

NBA2K 3 Point contest Mannen:

Juwan Simson

NBA2K 3 Point contest Vrouwen:

Moira van Leeuwen

Dunk Contest:

Orlando Gomes

FIBA World Tour Masters

De Streetball Masters Tour kreeg ook in 2013 van de FIBA de status Quest.

Dit betekent dat de ST4R Ballers OG (winnaars van de Mannen 23+ categorie), met ex-international Chip Jones in de gelederen, zich plaatsten voor de FIBA World Tour Masters in Lausanne. Hier reikten ze tot de kwartfinales. De ST4R Ballers OG deden ook mee aan de finale van de FIBA Europe 3x3 EuroTour in Boedapest. Daar haalden ze de halve finales.

NSK 3x3 en EUC 3x3

Tijdens de Streetball Masters werden ook de Nederlandse Studenten Kampioenschappen 3x3 (NSK3x3) basketball georganiseerd. De winnaars, El Mustachio (Fontys Hogeschool Tilburg) bij de mannen en Fantastic 4 (The Hague College) bij de vrouwen, plaatsten zich voor de eerste editie van European University Championships 3x3 Basketball, dat in augustus 2013 werd georganiseerd in samenwerking met de Erasmus Universiteit Rotterdam.

WK U18 3x3 in Jakarta

In 2013 plaatste Nederland zich voor het WK U18 3x3 Basketball bij de Vrouwen U18 in Jakarta. Onder leiding van 3x3 bondscoach Erik Braal verkenden de Nederlandse meiden het internationale speelveld op het gebied van 3x3 basketball. De Dutch Angels wisten één wedstrijd te winnen van Tunesië. De overige wedstrijden gingen verloren.

Naar een veiliger sportklimaat

Na de start van het programma 'Naar een veiliger sportklimaat' in 2012 stond 2013 in het teken van bewustwording. Om met elkaar te kunnen werken aan een veiliger sportklimaat is het van belang dat de betrokkenen, zoals bestuurders, coaches, scheidsrechters en officials, zich bewust zijn van hun gedrag en de mogelijkheden tot verbetering.

Het creëren van bewustwording werd gedaan door diverse activiteiten. Verenigingen werden uitgenodigd de voorstelling 'Wel winnen hè!' te gaan bezoeken, die in 2013 is uitgebreid met een versie gericht op ouders. De voorstelling is in 2013 door vrijwilligers en ouders van 52 basketbalverenigingen bezocht.

Daarnaast gingen medewerkers van de NBB in gesprek met verenigingen (ruim 60 in 2013) om te kijken hoe het er bij hen aan toe gaat, waar ze tegenaan lopen, waar de NBB mee kan helpen, maar ook welke goede voorbeelden er zijn om te delen met andere verenigingen. In dit gesprek worden ook de in te zetten activiteiten vanuit het VSK-programma besproken met de vereniging.

Het vervolg op dit gesprek verschilde per vereniging. 24 verenigingen, met in totaal 42 bestuurders volgden de workshop Sportief Besturen. In deze workshop gaat het over je rol als bestuurder, de invloed die je hebt ten aanzien van het thema VSK en de grootste kracht is de interactie tussen verenigingen onderling.

Negen verenigingen participeerden in het verenigingstraject 'Sportief Coachen', waarin de trainers en coaches vaardig worden gemaakt in het creëren van een positief, uitdagend en plezierig sportklimaat bij hun eigen team. Ze worden zich bewust van hun rol en het effect van hun manier van begeleiden op de ontwikkeling van sporters.

Vijf verenigingen gingen van start met de module 'Besturen met een Visie', waarin bestuurders ontdekken waar hun kracht ligt, handvatten krijgen aangereikt om hun verenigingen efficiënter aan te sturen en aan de slag gaan met een beleidsplan en lange termijnvisie voor de vereniging.

Een andere activiteit om bewustwording te creëren was het basketballseminar, dat voor het eerst werd georganiseerd. De deelnemers bestonden uit ruim 100 bestuurders, coaches en scheidsrechters van 64 verenigingen, aangevuld met 200 landelijke scheidsrechters en officials. Zij konden kiezen uit vijftien verschillende workshops met thema's als 'Coaching & Arbitrage', 'Warming up of wurming up?', 'Scoren met social media' en 'Teambuilding binnen aanvallende principes'. Het seminar werd een succes, mede dankzij de medewerking van onder andere Cees van Rootselaar, Mario van der Ende, Herman van den Belt, Hein Gerd Triemstra en Jan Poels.

Naast de activiteiten op het gebied van bewustwording is er in 2013 nog veel meer georganiseerd en gerealiseerd door het VSK-projectteam: scholingen mentale weerbaarheid voor scheidsrechters en officials, opleiding tot praktijkbegeleider arbitrage en scheidsrechterscoach, doorontwikkeling clubarbitrageplan, ontwikkeling en maandelijks verzending van de VSK-nieuwsbrief naar ruim 5.000 personen, bijscholingsmodules voor trainers/coaches, aandacht voor alle landelijke scheidsrechters en officials in de Week van de Scheidsrechter, het eerste arbitragecafé en de lancering van de verenigingsbox. In totaal zijn via alle activiteiten vrijwilligers van ruim 100 verenigingen in aanraking gekomen met VSK.

Arbitrage

Het programma 'Naar een veiliger sportklimaat' is opgezet om gewenst gedrag te stimuleren en ongewenst gedrag in en rondom de sport aan te pakken. Het project wordt uitgevoerd door de sportbonden en NOC*NSF. De NBB ontvangt subsidie van het ministerie van VWS om tot en met 2016 de boodschap van het programma VSK dusdanig in de organisatie te integreren, dat het een onderwerp is dat niet meer is weg te denken uit het basketball. Dit wordt onder andere bereikt door het in te passen in opleidingen voor trainers, opleidingen voor scheidsrechters en officials, NBB-activiteiten, de identiteit van bondsorganisatie en verenigingen, en de communicatie.

In 2013 is verder toegewerkt naar eenduidig arbitragebeleid. Naar aanleiding van de op handen zijnde integratie, waarbij de rayons opgaan in de NBB, is een nieuw wedstrijdreglement opgesteld waarin ook bepalingen ten aanzien van arbiters zijn opgenomen. Daarnaast wordt een handboek scheidsrechterszaken voorbereid dat in 2014 definitief gestalte krijgt. Dit wordt in samenwerking tussen Rayon Scheidsrechters Commissies en de Commissie Arbitrage gedaan.

Naast de jaarlijkse stages voor arbiters zijn er flink wat bijeenkomsten georganiseerd voor de diverse groepen scheidsrechters, zoals A-, B-, C-arbiters en de 'potential' groep. In het kader van het project 'Naar een veiliger sportklimaat' zijn er ook cursusdagen

Mentale Weerbaarheid gehouden. De arbiters zijn daarnaast beoordeeld en begeleid rondom de wedstrijden. In de Dutch basketball League zijn speciale scheidsrechterscoaches actief. Internationaal is weer een aantal arbiters genomineerd voor jeugd EK's, Europese

clubwedstrijden en interlands, zowel vanuit de FIBA als de IWBF (rolstoel). Joske Kuut is geslaagd voor haar internationale examen en mag zich FIBA-arbiter noemen.

**Een goede voorbereiding
vergroot de kans
samen optimaal te presteren.**

**Daarom ontvang je in de
'Week van de Scheidsrechter'
dit handige tactic board.**

**De NBB waardeert je inzet
en wenst je een positief
seizoen toe!**

Op naar integraal educatiebeleid

Er is in 2013 hard gewerkt aan de totstandkoming van het Masterplan Educatie. Het Masterplan moest vanzelfsprekend aansluiten bij de doelstellingen zoals die in het Strategisch Plan 2011-2014 worden genoemd.

Daarbij hebben we het over opleiding, kaderontwikkeling, doorlopende leerlijnen, competentiegericht leren, onderwijs, professionalisering en kennisontwikkeling om te komen tot meer en beter basketballkader. Het betreft hier sporttechnisch, arbitrerend en bestuurlijk kader en tevens de spelende leden.

Een belangrijk uitgangspunt van het Masterplan is dat het competentiegericht leren verder wordt doorgevoerd, waarbij een goede aansluiting wordt gezocht bij de behoefte van de verenigingen. Het doorvoeren van één integrale visie op opleiden staat centraal en de educatie van de doelgroepen moet op elkaar worden afgestemd. De Kwalificatie Structuur Sport (KSS), die in 2013 sportbreed enigszins is aangepast, is hierbij leidend. In 2013 is er binnen de NBB een start gemaakt om deze aanpassingen door te voeren in de

huidige profielen. Zowel voor technisch kader, alsmede voor de arbitrage opleidingen is hier nog veel werk te verzetten. Ook zal de positie van de RTC's/NBB Basketball Academies in relatie tot de verenigingen moeten worden onderzocht, waarbij het delen van kennis voorop staat om zodoende de kwaliteit van het opleiden van spelers te verhogen.

Wegens omstandigheden is het Masterplan Educatie pas in januari 2014 aan de Algemene Vergadering voorgelegd, waardoor de kaders in 2013 nog niet geheel duidelijk waren en er daardoor vertraging is ontstaan op sommige beleidsterreinen. Er is in 2013 vooral veel aandacht besteed aan de samenwerking met het project 'Naar een veiliger sportklimaat'. De uitwerking van dit project sluit nauw aan bij opleidingen en kaderontwikkeling van coaches en arbiters. Ook zijn er veel bijscholingen

georganiseerd voor deze doelgroepen, zoals 'praktijkbegeleider sport/arbitrage', 'mentale weerbaarheid voor officials', 'scheidsrechtercoach', alsmede de reguliere coachclinics voor trainers/coaches.

Er zijn in 2013 zestien reguliere opleidingen, waaronder een aantal interne opleidingen, georganiseerd door verenigingen en rayons. Vermeldenswaardig is ook de samenwerking met een aantal onderwijsinstellingen, namelijk het ROC Midden Nederland, de ALO Amsterdam en het Alfa College te Groningen. Aan

de nieuwe BT4 deden 24 cursisten mee. Naast de reguliere BT4 zijn er twee basketballcoaches die deel (mogen) nemen aan de sportbrede pilot voor niveau 4, een mooi initiatief.

Hieronder staat een overzicht van het aantal afgeronde opleidingen en/of bijscholingen:

1 D-opleidingen:	10 gediplomeerden
11 BT2's:	60 gediplomeerden
3 BT3's:	36 gediplomeerden
1 BT4:	15 gediplomeerden
5 Coachclinics:	255 deelnemers

De NBB bedankt partners, sponsors en suppliers voor hun steun in 2013:

nbb
nederlandse basketbal bond

2013